

Jačanje stručnih kompetencija učitelja

Piše
Ines Krušelj-Vidas
školska knjižničarka
OŠ Matije Gupca, Gornja Stubica

Početak ove školske godine u OŠ Matije Gupca u Gornjoj Stubici započela je provedba još jednog međunarodnog projekta. Riječ je o projektu Erasmus+ koji je u potpunosti financiran sredstvima Europske unije pod nazivom *Reception* i gomjostubičku školu spaja u partnerstvu s još pet različitih europskih institucija: edukacijskim centrom Clare iz grada Emma u Irskoj (glavni koordinator), Upravom za primarno obrazovanje u Zapadnom Solunu u Grčkoj, komunom Albertslund u Danskoj, komunom Luster u Norveškoj i osnovnom školom Langholtsskoli u Reykjavíku na Islandu.

Razmjena iskustava

Okupili su se u potrazi za zajedničkim odgovorom na pitanje: kako pomoći učiteljima, kako ojačati njihove stručne kompetencije za obavljanje sve zahtjevnijeg posla prijelaza učenika iz predškolskih oblika školovanja u redoviti školski sustav. Svakodnevno suočeni s problemom velike diferencijacije i mnoštvom individualnih potreba svakog malog daka učitelji trebaju kontinuirano usavršavanje na tu temu. Osim literature koja postoji, svakako je još vrijednije uživati kako to rade kolege u drugim školskim sustavima, podijeliti vlastita iskustva dobre prakse i prikupiti materijale kojima će se u budućnosti moći služiti i drugi, posebice mladi kolege.

Jedna od projektnih aktivnosti jest organiziranje petodnevnog stručnog tečaja za učitelje u svakoj od partnerskih zemalja. Tako je prvomajski tjedan za četiri djelatnice gomjostubičke škole bio radni, ali na dalekom Islandu. Učiteljice Bernarda Razum, Marina Mikulec, ravnateljica Sanja Knežić i knjižničarka Ines Krušelj-Vidas (voditeljica projekta za gomjostubičku školu) uživo su se od 30. travnja do 6. svibnja 2017. upoznale s islandskim školskim sustavom, ali je bilo i vremena za otkrivanje prirodnih ljepota, kulturnih znamenitosti i gastronomskih posebnosti na dalekom sjeveru Europe.

Škola domaćin Langholtsskoli je velika gradska škola osnovana 1952. godine za učenike osnovnoškolskog uzrasta što konkretno znači od 1. do 10. razreda. Ove školske godine imaju 645 učenika, a u nastavu su integrirani i učenici s posebnim potrebama. Primjerima svoje dobre prakse islandski su učitelji pokazali kako se koriste tabletima u nastavi, na koji način prate učenike na prijelazu iz vrtića u osnovnu školu, prikazali su program rada s učenicima koji imaju problema u ponašanju i program pod na-

Aktivnosti u dvorištu škole

Svakodnevno suočeni s problemom velike diferencijacije i mnoštvom individualnih potreba svakoga učenika, posebice pri prijelazu iz predškolskih oblika školovanja u redoviti školski sustav, učitelji iz više europskih zemalja okupili su se u projektu Erasmus+ u potrazi za zajedničkim odgovorom na pitanje kako pomoći učiteljima

živom „Voditelji igara“ koji provode za vrijeme školskih odmora, a stručno oko učiteljica u obilasku škole zamjethylo je brojne razlike koje su vidljive već pri prvom susretu sa školom.

Obrazovne aktivnosti u prirodi

Najuočljivija je razlika u opremljenosti didaktičkim materijalima i ostalim pomagalinama za rad. Učionice su prepune različitih igara, slagalica i pomagala u nižim razredima te vizualnim didaktičkim materijalima, računalicama i tabletima u višim razredima. Posebno su impresivni kabineti za pripremanje hrane (prave kuhinje sa svim potrebnim pomagalinama i uređajima), kabineti za oblikovanje tekstila u kojem za šivaćim strojevima sjede te se poćednako vješto iglom i glačalom služe djevojčice i dječaci, zatim kabineti za tehničku kulturu koji ima posebne odjele za obradu drvna, za obradu metala (djevojčice su ponosno pokazivale noćne ornariće koje su same izradile na satu), a također se u nekoliko prostorija nalazi i kabineti za likovno oblikovanje (slikanje, kiparenje...).

Uz već poznatu činjenicu da se na sve planirane aktivnosti u prirodi ide bez obzira kako vo vrijeme (ovaj puta bilo je sunčano), prisustvovali smo planiranom izlasku svih učenika škole na dvosatne aktivnosti na otvorenom u školskom dvorištu i obližnjem parku koje su učitelji posebno planirali. Zaključak: islandski učenici puno više rade rukama i zapravo se pripremaju za konkretne životne zadatke. Osim toga, odrasliji daci redovito

pomažu u školskoj kuhinji i svim ostalim pomoćnim poslovima u školi (tako mogu zaraditi simboličan džeparac ili pak nagradni izlet). U obližnjim vrtićima vlada opuštena atmosfera, djeca se slobodno igraju, vježbaju vožnju biciklima ili istražuju brojne mogućnosti igre u pješćanku, a od malih nogu ih se uči da za obruke uzimaju onoliko koliko mlase pojediti jer se sve što im ostane važe i količinu ostataka hrane roditelji moraju dodatno platiti.

Mnogi će reći: drugi svijet, drukčija kultura – ali oni s više životnog iskustva primijetiti će da je ponešto od navedenog prije postojalo i u našim školama. Zato što se dobra praksa napustila? Tko nam brani da je argumentirano, planirano i dosljedno uvedemo natrag u naše škole? Naravno, nedostatak financija velika je zapreka u opremanju hrvatskih škola i najčešće se sve dobre ideje kao val razbiju na tu tvrdu stijenu.

„Zemlja vatre i leda“ – iz prve ruke

No doista se može reći da je priroda na Islandu jedan sasvim drugi svijet. U tjedan dana bilo je prilike za upoznavanje hladnih sjevernih vjetrova koji su nosili kišu od koje je nemoguće zakloniti se pod kišobranom, ali i pravog islandskog ljeta, sunca koje je izmamilo prve narcise i ostale proljetnice u gradskim parkovima. Posjetivši čuveni Zlatni prsten koji obuhvaća Nacionalni park Thingvellir, slapove Gullfoss i gejzir Strokkul prikupljeno je dovoljno slikovnog materijala za nadasve zanimljiv sat geografije, ali i osebnijom ljepotom surove i zastrašujuće snažne prirode učitelji su napunili vlastite „baterije“. Ručak u staklenku u kojem se pod umjetnim suncem uzgajaju rajčice, samo je dodatno bolno podsjetilo na brojne neiskorištene mogućnosti geotermalnom energijom također bogatog zagorskog kraja, ali je utjehu pružila činjenica da vikinška kuća obrasla travom u kojoj je bila poslužena jedna večera može stati uz bok zagorskim hižama preuređenima u restorane.

U čemu smo dobri, u čemu smo bolji, gdje još moramo mnogo raditi da bismo dostigli Islandane? Pitanja su stalno bila prisutna, posebice zato što za točno godinu dana Gomjostubičance čeka organizacija isto takvog tjedna u partnerne. Bit će zanimljivo čuti kako su oni doživjeli hrvatsku školsku svakodnevicu koja se često puta i te kako razlikuje od službenih izvještaja.

Na satu tehničke kulture